

יוצא לאור
על ידי ועד כפר חב"ד
ארה"ק ת"ו

ב"ה

נשמתא דאורייתא

גיליון 347 • ערב שבת פרשת וארא • כ"ז טבת תשע"ט

לע"נ המרא דאתרא

הרב מרדכי שמואל ב"ר משה אשכנזי ע"ה
ליום היארציית כ"ג טבת
נדפס בחסות ולזכות משפחת אשכנזי שיחיו

ענין בפרשה

השליחות של הצפרדע...

מכה מכה

אבא/אמא: השם שומע את סבלם וזעקתם של בני ישראל, שולח את משה ואהרן לפרעה לבקש שישלח את בני ישראל מארצו, אך במקביל מקשה את לבו של פרעה שמסרב לשלחם. פרעה מקבל אז הרהור ועשר המכות מתחילות להכות במצרים.

היום נדבר על מכה שנראית עוד אחת מעשר, אבל חז"ל אומרים שהיא ה-מכה!

מדובר על הצפרדע, שקפצה ממש במסירות נפש, והפך הטבע הקר שלה, הישר לתוך תנוגי המצרים.

כעת ננסה להבין מה עוד מיחד כל כך בצפרדע הלכאורה תמימה והבלתי מזיקה הזאת.

למה צפרדע?

ילד/ילדה: וכן אומר המדרש: "אמר להו הקדוש ברוך הוא לנביאים, מה אתם סבורים, אם אין אתם הולכים בשליחותי,

רבי הלל עצמו הסביר כי הוא נהג בכל אותן חמרות בכדי להיות ראוי לקלט היטב את תורת החסידות... מכה למד הרבי הוראה (באגרות קדש) שכל חסיד צריך להתנהג בחיי היום-יום שלו באופן הראוי לחסיד.

אבות ונבים
חורף תשע"ט

חדש! השנה המבצע כולל אמהות וילדות סמינר נשים

הלימוד יתקיים בבית הכנסת בית מנחם במוצאי שבת קודש בין השעות 19:00 - 20:00

הנרילה על סטים תורת מנחם ואגרות קודש

הנרילה על סטים כפול טיסה אבאים/ילדה (מתמרים 15 שנים ומעלה)

ממתק לכל ילד - הנרילה על סטים

לפרטים ולביטול על מנחם והשיב לב אבות ע"י בנים ר' מנחם טנדל אלרוביץ ולרבים בבתי הכנסת

בברכה אירגן אבות ונבים כפר חב"ד

סבצע חורף תשע"ט

© creative print

לזכות החייל בצ"ה
לוי יצחק שיחי בארנס
לרגל יום הולדתו כ"ז טבת
לשנת הצלחה וברכה בכל המצטרך בגור'ר
נדפס ע"י ולזכות הוריו אברהם מרדכי ונחמה שיחיו בארנס

..

לזכות החייל בצ"ה
יוסף יצחק שיחי אהרונסון
לרגל יום הולדתו כ"ט טבת
לשנת הצלחה וברכה בכל המצטרך בגור'ר
נדפס ע"י ולזכות הוריו אליהו ונחמה דינה שיחיו אהרונסון

✂

גיליון 347 וארא

שם התלמיד/ה: _____ משפחה: _____

כיתה: _____ חתימת הורים: _____

✂

בדרכי החסידים

תעודת זהות:

שם החסיד: רבי הלל מפאריטש

עירת מגורים: פאריטש

תקופה: הדור הראשון, השני, והשלישי לחסידות חב"ד

הפגישה הראשונה והאחרונה

הוא החל לנסע בעקבות אדמו"ר הזקן, אך בכל פעם בה הגיע לעירה שבה בקר הרבי, נאמר לו כי הרבי כבר נסע הלאה...

התחכם רבי הלל, הקדים לבוא לעיר לפני אדמו"ר הזקן והתחבא תחת הספה בחדר המיעד לרבי... הוא הכין קשיה עצומה שהיתה לו במסכת ערכין וחשב שאחרי שישמע את המאמר של הרבי ממקום מחבואו, הוא יצא ויצג בפני הרבי את הקשיא שלו.

אך ברגע בו נכנס הרבי לחדר, הוא נשא את קולו בנגון ואמר: "אברהם שיש לו קשיא במסכת ערכין, עליו להעריך את עצמו תחלה..."

כששמע זאת רבי הלל, מיד התעלף, למשמע רוח קדשו של הרבי. כשהתעורר, כבר נסע הרבי מהעיר...

היתה זו הפעם היחידה בה זכה להיות יחד עם אדמו"ר הזקן, אך לא לראותו.

להעריך את עצמו...

רבי הלל היה בעל מדרגה רוחנית גבוהה. פעם אמר לו רבי איזיק מהומיל שהוא צדיק, השיב לו רבי הלל: אבל אתה חסיד, וחסיד הוא למעלה מצדיק... על שניהם אמרו שרבי איזיק הוא בעקר 'משכיל' בתורת החסידות, ורבי הלל הוא בעקר 'עובד' השם.

ידועה אמרתו של רבי הלל שבתחלה חשב את עצמו במדרגת "צדיק", ואלו משנהיה לחסיד חב"ד והחל ללמד את הפרק הראשון בספר התניא, אמר: "צדיק ודאי שאינני - הלואי שאהיה בינוני". מאז, נהיה הפתגם "הלואי בינוני" שגור בפי החסידים.

מדת חסידות

לחסיד של הרבי מהר"ש שנהג בכל מיני חמרות הלכתיות אותן ראה אצל רבי הלל, אמר הרבי מהר"ש: "כיצד אתה משהו את עצמך לרבי הלל, שבמשך 28 שנים החליש את חמירות הגוף שלו..."

וכי אין לי שליח? . אני עושה שליחותי. . אפלו על-ידי צפרדע. תדע לה שכן, שאלולי. . הצפרדע, היא הנה פורע מן המצרים?!

זאת אומרת שלהשם יש הרבה דרכים ושלושים לפעל את רצונו בעולם. הנה, הוא הפך במצרים דוקא על ידי הצפרדע.

אבל למה חז"ל מנסחים את זה כה שכלי הצפרדע השם כככול לא היה יכול להפרע מהמצרים? הרי היו עוד מכות, ומה מיחד דוקא בצפרדע, שאותה המדרש מדגיש במיחד כמי שעל ידה השם נפרע מהמצרים?

טפול שרש

אבא/אמא: למה השם הלך את המצרים בעשר מכות, הרי הוא היה יכול ברגע אחד להעניש אותם? אלא המכות לא רק באו להכות במצרים, אלא גם לטפל בשרש הבעיה ולשבר את ה'קלפה' של מצרים, את רוח הטמאה המצרית המנגדת לקדשה, שגם המצרים ידעו "כי אני השם". בשביל זה היה צריך לא אחרת מאשר את הצפרדע...

ממה 'סבלו' המצרים? מה היתה הבעיה הרוחנית שלהם?

שני אנשים הלכו ברחוב...

ילד/ילדה: נקח דגמה נחמדה מ'מבצע תפלין'... אתה מציע ליהודי להניח תפלין, יש את מי שמפשיל שרוול ומניח תפלין. יש אחד שמתעצבן ומתחיל לצעק, ויש אחד שכלל לא מתניח

נקודה משיחה

מדוע קפצו הצפרדעים לתוך התנורים?

ילד/ילדה: בפרשה שלנו, נארא, פרעה מתחיל סוף-סוף לקבל מכות... שתי המכות הראשונות הן: דם וצפרדע.

כפי שאנו אומרים בשנים-עשר הפסוקים: "בכל דור ודור תיב אדם לראות את עצמו כאלו הוא יצא ממצרים" - אם כן, גם המכות שבאו על מצרים, באות ללמד אותנו משהו חשוב בחיים שלנו.

וממשיך הלאה... מה עדיף, זה שצועק או זה שלא מתניח? זה שצועק, משהו מציק לו מבפנים, הנשמה שלו... ולכן הוא מנסה לצעק ולהתנגד. הוא פוחד להשתכנע. אבל אותו אדיש נמצא בבעיה יותר גדולה. הוא בוחר להתעלם מקולה של נשמתו.

אדיש כמו...

אבא/אמא: והנמשל: יש באמות העולם מי שמפיר בשליטת השם, וכמו בלעם שלמרות שהיה רשע ורצה לקלל חלילה את עם ישראל, הוא הודה שאינו יכול לעבר את פי השם ולעשות משהו מעצמו.

יש את מי שכופר חלילה ו'מתנגד' למלכות השם בעולם (כמספר בנביא על סנחריב מלך אשור), אבל זה אומר שמשהו 'מציק' לו... הוא יודע שיש השם בעולם ולכן הוא מנסה להתכחש ולהתנגד.

אבל יש מי שזה בכלל לא מעניין אותו, כמו פרעה שאמר: "לא ידעתי את השם, וגם את ישראל לא אשלח". פרעה גם טען (כדברי הנביא): "לי יארי ואני עשיתני". מבחינתו רק הוא קיים והוא לא מוכן להיות כפוף למלכות השם ולשמע בקולו.

אין סתם!

ילד/ילדה: אז את מי השם שולח לשבר את ה'קלפה' הקשה הזו של פרעה? דוקא את הצפרדע! יש בעל-חי שמביא תועלת

אבא/אמא: אהרן הכהן הפך עם המטה שלו על מי היאור והם הפכו לדם. המים הם בדרך כלל קרים ואלו הדם הוא חם.

מצרים זה היצר הרע, והיאור רומז על הקרירות שהיצר הרע רוצה להטיל בלב של יהודי, כשהוא אומר לו: תתפלל, אבל (חלילה) אל תתלהב בתפלה. אל תתרגש מהזכות לעזר לחבר או לאבא ולאמא.

אנחנו צריכים "להכות ביאור" - להלחם ביצר הרע ולהפוך את המים הקרים לדם חם. להתלהב ולהתרגש בכל מצוה ומעשה טוב שאנו עושים!

ילד/ילדה: המכה השניה היא צפרדע. הצפרדע שורצת ביאור, במים שמסמלים קרירות. אם כן, גם הצפרדע מסמלת קר. במפת צפרדע עלו הצפרדעים מן היאור ושרצו בכל מצרים, אפלו

לבריא, יש בעל-חי שדוקא מזיק, אבל באמצעותו אפשר להעניש את הרשעים (כמו שאר בעלי החיים ש'ככבו' בעשר המכות). אבל הצפרדע לעמת זאת היא סתם בעל-חי, שלכאורה לא מועיל וגם לא מזיק.

יכול פרעה לבוא ולטען: הנה, תסתכלו על הצפרדע ותראו שלא לכל דבר בעולם יש מטרה ותכלית, כפי שאתם טוענים שהכל מאת השם.

הצפרדע כשליחה

אבא/אמא: לכן לקח השם דוקא את הצפרדע, אותה בריה סתמית לכאורה, ושלח אותה להכות במצרים. לקפץ לכל מקום ואפלו לתנורים ולהראות להם שהכל בשליטת השם.

בכה השם לא רק העניש את המצרים, אלא גם שבר את טענת הקלפה המצרית שהעולם יכול להתנהל מאליה, שאין חלילה בעל הבית לבירה. הנה, אפלו הצפרדע היא לא 'סתם', גם לה יש שליחות!

הלקח: אין בעולם שלנו משהו שהוא 'סתם'. לכל דבר יש מטרה ומכל דבר בחיים אפשר וצריך ללמד הוראה בעבודת השם (כמספר ב'היום-יום' שאפלו מגנב למד רבי זושא כיצד לעבד את השם מתוך זריזות, הצנע לכת וכו'...)

(מעובד ע"פ לקו"ש ח"א עמ' 38 ואילך)

בתנורים! במקום החם ביותר... זו היתה ממש מסירות נפש מצדם לקפץ לתנורים...

מה זה אומר לנו? התנור של מצרים רומז על ההתלהבות והחמימות של היצר הרע, שאומר לנו: אוי, תראו! איזו ספריה מתוקה... איזה אוטו יפה... כדאי שגם לי יהיה כדור כמו של החבר, וכן הלאה.

עלינו להכניס צפרדע בתוך התנור... לקרר את ההתלהבות של היצר הרע. את החם וההתלהבות אנחנו צריכים לשמר לתורה ולמצוות!

אבא/אמא - הלקח: על-ידי למוד החסידות אנו מאירים ומחממים את העולם באור של קדשה וזוכים לצאת מהחשך של מצרים, של הגלות, אל האור של הגאולה השלמה.

(מעובד ע"פ לקו"ש ח"א עמ' 38 וארא)

